

Ekumeeninen ehtoollinen

Kun Vatikaani ja paikalliset piispat ovat vuosikymmenen ajan ja pitempäänkin kieltäytyneet vuoropuhelusta kirkkokansan kanssa, on kansa joutunut toimimaan ilman lupaa.

Yli sata uskovaista, katolilaisia, vanhakatolisia ja evankelisia, vietti vuoden 2009 alussa yhteisen ehtoollisen Dornbirnissa. Tätä juhlaa vetivät koordinaattorit eri kirkkokunnista, mutta sitä ei johtanut kukaan paikalla olleista pappisvirkaan vihityistä tai asetetuista.

Mitä tämä aloite merkitsee?

- Eri tunnustuskuntien kristityt voivat kokea ykseyden Kristuksessa yhteisessä ateriasa ja ammentaa siitä uutta voimaa.
- Virkoihin vihityt ja vihkimättömät, asetetut tai ei-asetetut, miehet ja naiset voivat konkreettisesti kokea samanarvoisuutensa Kristuksessa.

Mitkä katolisen kirkon nykyiset ongelmat tulisivat tällöin hyvin ratkaistuiksi?

- Kaikki seurakunnat voisivat viettää eukaristiaa niin usein kuin haluaisivat.
- Pappien ei enää tarvitsisi ottaa vastuulleen enempää kuin yksi seurakunta.
- Kaikkien tunnustuskuntien kristityt voisivat milloin vain kokoontua yhteiseen ehtoollispöytäan.

Toisin sanoen: seurakunnat voisivat ylläpitää itse itseänsä ja kehittyä edelleen. Pappeja ei kuormitettaisi yli voimien. Ekumenia voisi kukoistaa ja tulla yhä syvemmäksi.

Kuinka sellaista juhlan viettoa voidaan perustella Kristuksen avulla?

- Jumalan kaikkien lasten, poikien ja tyttöjen samanarvoisuus ja tasa-arvoisuus oli Jeesuksen sanoman perusasioita. Sitä ei kai oikeastaan tarvitse todistaa.
- "Tehkää tämä minun muistokseni!" Tuo Jeesuksen antama tehtävä koski hänen eteensä kokoontunutta alkuseurakuntaa seurakuntana (ei yksittäisiä osallistujia yksilöinä). Jokaisen myöhemmin muodostuvan kristillisen seurakunnan tulee luonnollisesti myös toteuttaa tuota tehtävää. Seurakunnat eivät tarvitse siihen minkään kirkollisen instanssin toimeksiantoa. Ei millään kirkollisella eikä maallisella instanssilla ole oikeutta estää seurakuntaa viettämästä ehtoollista. Ehtoollisyhteisön suuruuden tai pienuuden suhteen ei ole mitään rajoja.

Oliko alkukirkossa (1. vuosisadalla) piispoja ja pappeja sanan nykyisessä merkityksessä? Ei ollut. Oli olemassa järjestyneitä seurakuntia, mutta niiden johtajat eivät olleet viranhaltijoita oikeudellisessa tai sakramentaalisessa merkityksessä. Vanhakirkollista järjestystä sääntöineen ja virkoineen ei ollut olemassa, vaan se on pitkän kehityksen tulos. Tätä tulosta ei saa pitää aina apostoleihin ja Jeesukseen saakka ulottuvana "jumalallisena järjestyksenä". (Ks. *N. Brox: Kirchengeschichte des Alttertums*, ss. 90 – 100).

Katolinen kirkko Vorarlbergissa käy parhaillaan pastoraalikeskustelua seurakuntien tulevaisuudesta. Valmistusvaiheessa Dornbirnin dekanatissa 12.11.08 koottiin teemoja, joista keskusteluprosessissa pitää puhua. Ensimmäinen aihe kuuluu: "Pappiskeskeistä ajattelua ja rakennetta vastaan. Seurakunnat pois pappiskeskeisestä ajattelusta." Siihen sopii täsmälleen vahvistaa

- kristillisiä seurakuntia sekä
- kastettuja ja konfirmoituja, mutta virkoihin vihkimättömiä kristittyjä.

Tässä mielessä katselen paikallisella tasolla toiveikkaasti tulevaisuuteen.

Helmut Rohner